La independència no és d'esquerres

written by Pere Segura | 23 de febrer de 2021

La identitat d'un poble té un procés de vida. Vida que neix, viu un procés i li pot arribar la mort. Per això parlem de nacions. Catalunya té identitat pròpia. D'abans que existís aquesta Espanya que ja fa segles que ens vol indignament assimilats, sotmesos i subordinats.

I no hi ha cap llei internacional que sotmeti el dret natural d'un poble a fer una declaració d'independència a les lleis del país del qual es vulgui independitzar. I encara menys a una interpretació unilateral d'aquestes lleis (Cort Internacional de Justícia de la Haya, juliol de 2010).

Les lleis no són per sotmetre, són per servir un poble.

Les lleis conformen serveis concrets a la població, a la societat. Conformen un estil col·lectiu i concreten formes de vida. Aspectes concrets que mai es poden subordinar a aspectes fonamentals com exercir el dret a ser lliures i viure independents. Per això la independència no és cosa de dretes, centre o esquerres. La independència és cosa de tots. La seva mancança afecta a tots.

I si descendim a un aspecte concret del tema de dreta o esquerra o centre, encara ho podem veure més clar. L'aspecte concret és que són termes equívocs. Són paraules concretes d'un significat original ben diferent del que se les aplica en la situació actual.

Ser de dretes per les altres classes sovint esdevé insultant. Ser d'esquerres sovint es redueix a un cert «obrerisme» caduc històricament. Una referència a redempció de classe «servil» o dèbil econòmicament. Ser de centre en la pràctica es redueix a les formes dels que han obtingut majoria de vots i fan per

mantenir-la.

Esquerra i dreta tenen un significat senzillament humà. Segurament té a veure amb els substrats psicobiològics de la nostra constitució. Com quan parlem de les mans i, per exemple, saber «tenir mà esquerra», o de les dretes i parlem d'»un camí dreturer» o diem «posat dret».

Per això les dretes s'inclinaven a què fossin respectats els principis i responsabilitat en les conductes. I les esquerres prenien amb més facilitat evitar les injustícies i l'abús de poder, i vetllar per les necessitats de la gent.

És bonic observar com n'és de trista la pèrdua d'una mà i com és de meravellós el funcionament d'unió i paradoxa de les dues mans.